

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXXIV, БРОЙ 05 (296) • 2024 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.

П-р Глория
със съпруга си Дейвид

душата ти, няма да те оставя. И
тъй, отидоха и двамата.“

(Кн. 4 Царе, гл. 2)

**Какво правиш за Божия Син?
Какво правиш с това, което ти е
поверено?**

Всички знаем за чудесата на
пророк Илия. Освен това имаше
Библейско училище и пророчески
ученици. Елисей беше негов слуга.
Илия беше грабнат с огнена колес-
ница, той не умря, Бог го взе. В края
на неговия живот пророческите уче-
ници не продължиха да го следват,
но Елисей продължи.

И пророкът казва на Елисей:
„Трябва да отида до следващия град
Ветил. Остани си, аз продължавам
напред.“ „Няма да го направя“ и той

Конференция „Промяна на духовната атмосфера“

„И когато Господ щеше да въз-
несе Илия на небето с вихрушка,
Илия отиде с Елисея от Галгал.
И Илия рече на Елисея: Седи тука,
моля, защото Господ ме прати до
Ветил. А Елисей рече: Заклевам се
в живота на Господа и в живота на
душата ти, няма да те оставя. И
така, слязоха във Ветил.

И пророческите ученици, кои-
то бяха във Ветил, излязоха при
Елисея та му рекоха: Знаеш ли, че
днес Господ ще ти вземе господа-
ря, който е бил над тебе? А той
каза: Да, зная това, мълчете.

Тогав Илия му рече: Елисее,
седи тук, моля, защото Господ ме
прати в Ерихон.

А той рече: Заклевам се в жи-

го последва. Последва го до град Ветил. **Какво означава в Божието Слово Ветил? Това е място на жертва. Имаме Ветил - място на търсене на Бога.** И Елисей каза: „Аз ще те следвам Илия.“ И той каза: „Добре“.

Когато стигат до Ветил, пророкът казва: Аз трябва да стигна до Ерихон. „Елисей остана си във Ветил“. „Виж си семейството, работата, приятелите, аз ще отида в Ерихон.“ **Ерихон е място на чакане.**

Спомнете си какво Господ каза на Исус Навиев: „Ходите около града, обикаляйте града“. И те обикаляха града. В последния ден те трябваше да обиколят града седем пъти. **Ерихон е място на търпение. Място на покорство.** Илия каза: „Трябва да отида на още едно място“, но Елисей го последва.

Къде отиде?

При реката Йордан. Но Йордан е място на чудеса! Когато те стигнаха до Йордан, пророкът се обърна и гледаше към Елисей: „Уморих се от тебе, не знаеш ли, че аз следвам Бога, а ти продължаваш да ме преследваш. Казах ти да не идваш с мен във Ветил. Имах работа за свършване. Няма нужда да си с мен, но ти дойде“.

Защо той го последва? Елисей искаше повече от Библейско училище, повече от Сертификат в джоба си. **Той видя нещо в Илия, което искаше, неговото служение.**

Пророкът го попита: „Какво искаш от мен? Каж ми!“. Елисей знаеше, че когато Илия говори с Бог, Той го чува. Той върши чудеса. Но Илия му каза: „Какво искаш? Аз сега знам, че искаш да следваш Бога, ти си гладен и жаден за Него“. Елисей му отговори: „Искам твоето помазание. Искам твоите опитности с Бога.“ Илия каза: „Ако ме видиш когато се възнасям“. В Библията четем: **Изведнъж огнена колесница дойде и взе Илия, който хвърли кожата си върху Елисей. Оттам дойде двойното помазание върху Елисей.**

Илия направи 15 невероятни чудеса. Но Елисей направи повече от това, което пророк Илия направи. Колко страстно искаш да бъдеш използван от Бога? Вярваш ли, че Бог иска да отвори глухи уши?

Виждал ли си да се отварят на очи на слепи, преди още да се помолиш? Смейеш ли да положиш ръце на някой, който е мъртъв, за да оживее? Бог не се интересува от цвета на кожата ти, дали си беден или богат. Той гледа сърцето ти.

Бях отраснала в Църква. На около 15 години аз се отдалечих от Бога. До 24 годишна възраст бях далече от Него. Но имаше нещо в мен. Не бях щастлива! Нещата в света не ме правеха щастлива. Повече пари имахме, не ме правеха щастлива. Уморих се от Църквата и от света се уморих. Даже се отегчих от съпруга си и от моите деца. Не исках друг мъж, не исках повече деца, не исках мъртва Църква. Исках записаното в

Библията да го живея. Започнах да търся Бога, да се моля, да постя. И в един момент моят съпруг започна да чете с мене Библията. Той беше католик, аз бях петдесатна. Бях изпълнена със Святия Дух още на 5 годишна възраст. Моята майка настояваше децата ѝ да бъдат изпълнени със Святия Дух. Тя обичаше словото и ни обучаваше. Може да гледаме на родителите ни, предците ни какво са правили, но сега е твоето време.

На 24 годишна възраст аз получих призив от Бог и започнах да чета денонощно Библията и да търся Божието лице. Той означаваше за мен повече от приятел, повече от всичко останало в живота ми. Когато четях Писанието: „Ако не ме възлюбих повече от майка си и баща си, не си достоен за мен.“ Започнах да

плача: „Боже, как може да искаш да не обичам родителите си? Отидох при моя проповедник. Той ми обясни: „Не трябва да сравняваш любовта на майка ти и баща ти с любовта на Бога. Това са различни неща. Той не ти казва да не обичаш майка ти и баща ти. Трябва да обичаш Господа, Той е Твоят създател, твоята вечност.“

Започнах да се моля за даровете на Святия Дух. Постих за 9 седмици от сутрин до вечер. Един ден Господ ми проговори: „Глория, аз не давам дарове докато ти не си готова.“ Минаха няколко години. По то-

ва време вече бях евангелизатор. Един ден като станах от молитва и излизах от стаята, Бог каза: „Върни се“. Ако не си чул Божия глас, трябва да го чуеш. Бог не е мъртъв, не е глух, нито ням. „Моите овце чуват, познават гласа ми.“ Понякога Го чуваш като глас, но повече Той говори в ума ти, в мислите ти. Бог каза: „Глория, ще ти променя служението.“ Видях видение – мост. Всеки път когато вдигах крака си имаше още една част от този мост.“ С всяка стъпка на вяра, която правиш, ще превземаш следваща част от моста.“ Попитах: „Къде отива то-

зи мост, Боже? Този мост отива към нациите. На този мост защото си крачила с вяра и си се молила за дарбите на Духа, ти ще водиш хора от нациите.“

Това става в моя живот. Проповядвам вече много години в различни страни. Бог върши чудеса в моето служение! Когато Бог каже нещо Той го прави! Ще дойде момент, в който Бог ще те използва докато говориш името на Исус и ще видиш чудо! Но също ти си чудо, защото си новороден.

П-р Глория Фарджардо

Юбилей 20 години

Тази година е специална за нас. Празнуваме Юбилей - 20 години, откакто имаме построена сграда - Дом за събиране на Божиите деца в кв. Люлин.

Видението започва 1989 г., когато Бог говори на епископ Милчо Тотев да организира Богослужение в ж.к. Люлин. Началото е малка група, която се събира в дома на вдовичката баба Рада на ул. "Врх Манчо". Бог използва малките неща, скромните, за да извърши Своето дело и да изяви Своята слава. Така Църквата започва да се събира в една стая, след което се маха вратата, защото помещението е малко. Броят на новоповярвалите бързо расте.

От това скромно начало Църквата има ключова роля при съживлението в България в началото на 90-те години. Сотици приемат Исуса за Спасител. Църквата се разраства и на седем места има Богослужения. Бог потвърждава Словото Си с чудеса - слепи проглеждат, глухи прочуват. Хиляда души приемат Водно кръщение в реката в Благоевград за един ден...

Църквата организира много евангелизации и походи. Помага за раждането и създаването на много църкви в цялата страна. Но има години, в които залите под наем се затварят в деня на Богослужението. Тогава то е на открито. Дойде време и успяхме да закупим парцел за строеж в ж.к. Люлин. В продължение на седем години водихме борба за одобряване на архитектурен план и даване на разрешително за строеж. Смениха се няколко главни архитекта на Общината. Но Бог винаги е победител!

П-р Джими от Северна Македония

С помощта главно на доброволен труд построихме Божия дом и на **8 септември 2004 г. влязохме официално в залата**. Повече от тридесет години "Дом на радост" е стълб на светлина и Божие присъствие и действие.

За този ден на радост ни посетиха гости от САЩ, Корпус Кристи. Състоя се Конференция на 6-8 септември под наслов "Промяна на Духовната Атмосфера", с пастор Глория Фарджардо. Имаше гости от Благоевград, Вършец, Димитровград, Северна Македония, САЩ. За празника ни поздравиха с послание пастор Марин и Диди Горанови, пастор Симеон Мавродиев, пастор Сашо Стоянов и пастор Джими.

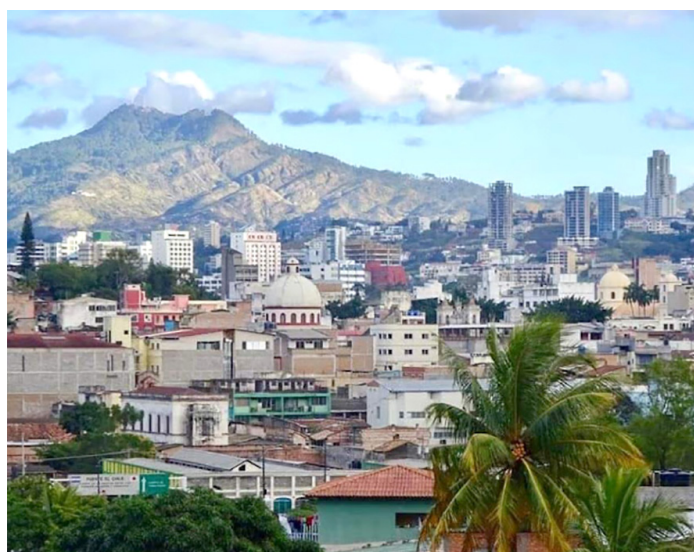
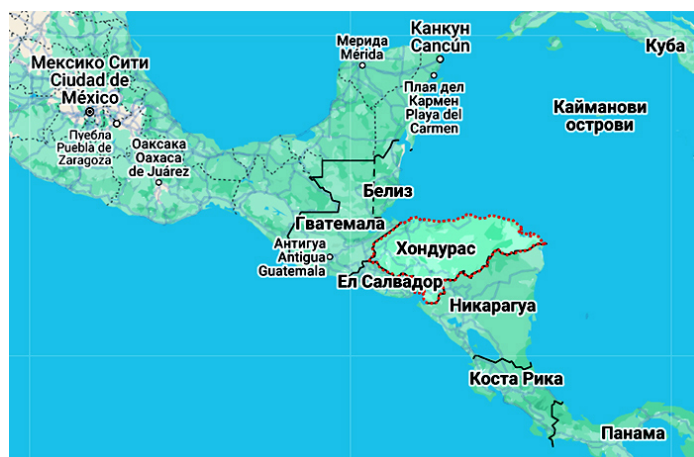
В последната неделна празнична служба се разреза тортата за празника.

Благодарим на Бога за всяка година. Искаме да продължим да изпълняваме: "Когато Ти рече: Търсете лицето Ми, Моето сърце Ти каза: Лицето Ти ще търся, Господи. Да търсим Лицето на Господа! Да извършим Неговата воля и да се разпространява Благата вест по всички краища на земята." (Псалми 27:8)

Винаги се радвайте. Непрестанно се молете. За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христа Исуса.

Соб. инф.

Мисия в страната ХОНДУРАС

Тегусигалпа (на испански: *Tegucigalpa* = сребърни хълмове) е столица и най-голям град в Хондурас. През 16 век Тегусигалпа е важно място за добив на злато и сребро. В днешни дни са развити тютюневата, захарната и текстилната индустрия. Градът условно е разделен на две части от река Чолутека на равнинна и хълмиста част. Характерен е с мекия си климат и винаги свежия въздух.

В центъра на града се намират няколко стари църкви. Най-старата запазена постройка е църквата „Сан Франциско“, която по всяка вероятност датира от 1590 година. Няма трамваен транспорт. Обаче има летище и два университета.

Изминаха девет години откакто Бог ни е свърза с Хондурас и с пастор Даниел Дайер. С него организираме Пасторски конференции в гр. Вършец. Целта е единство на тялото Христово, Бог да ни посети чрез Св. Дух. Да дойде късен дъжд на духовно съживление.

Интересни факти:

На територията на Хондурас е съществувала високоразвита култура на **маите**. Своя разцвет те преживяват между 150-900 години в района на град Копан, в западната част на страната. Освен астрономията и математиката, те имат и силно развита живопис, литература и музика. В град Копан се намира и пирамидата с най-много запазена по

нея информация за Америка – над 2500 йероглифа. Маите са били и сръчни занаятчии с високоразвито земеделие.

Царството, наречено Ксукпи, започва постепенно да запада от началото на IX век. По времето, когато **испанците** пристигат в Хондурас, градът вече е изчезнал и напълно погълнат от джунглата. По тази причина конкистадорите се сблъскват не с цивилизацията на маите, а с народа ленка, който вече владее тези земи.

На 30 юли 1502 г. **Христофор Колумб** стъпва на хондураския бряг по време на своето четвърто и последно пътуване до Америка. Две десетилетия по-късно започ-

ва покоряването на Хондурас по заповед на Ернан Кортес. За край на завладяването традиционно се смята 1537 г., когато **ленка** са окончателно разгромени, а вождът им Лемпира (който по-късно дава името на националната валута) е убит. От тази година Хондурас става част от **Кралство Гватемала**, което от своя страна е част от Вицекралство Нова Испания (днешно Мексико).

Според официалната имиграционна статистика на Хондурас, в страната през 1935 година е имало **103 българи**, в действителност техният брой е бил значително по-голям. Според спомените на един от хондураските българи Марсио Младенов, само за един

П-р Даниел със
съпругата си
Лорена

П-р Владо проповядва

ден през пристанището на Трухильо са влезли 50 българи. Българите в Хондурас са потомци на български емигранти от 20-те и 30-те години на 20 век. Повечето от тях са работили в банановите плантации или са отглеждали зеленчуци, но не е малък броят и на тези, които са се занимавали с хлебарство или производство на дървени въглища.

През 1928 г. в Ла Сейба се заселва първият български емигрант – Борис Петров, който напуска родния си Белоградчишки край и през Куба се заселва в Централна Америка. Преселникът си направил бананова плантация и скоро бил последван от свои сънародници. Българите били толкова предприемчиви, че скоро построили и жп линия. Тогавашният президент на страната бил толкова впечатлен, че заповядал хазната да покрие разходите по железницата и поръчал да се построят още километри. Вместо да строят по права линия, българските преселници започнали да криволичат, за да излезе по-голям километраж. Скоро толкова се замогнали, че станали работодатели на местните метиси, дори започнали и да печатат пари.

В периода 1928-1935 г. в Хондурас пристигат 130 българи. Ин-

тересен факт е, че на платото България е имало българско селище, което съществувало до 1955 г. Там са били плантациите на българите, които са отглеждали зеленчуци, и по реката са ги сваляли до пазара в Ла Сейба.

Интересен факт е, че пастор Даниел израства като тийнейджър в град Ла Сейба и си играл по жп линията. И преди 10 години Бог му дава видение, че трябва да насърчава и помага за единството на пасторите в България. Първата Конференция се организира с много чудеса, както финансови, така и чудеса да се съберат служители от цяла България. Мястото е гр. Вършец, в същата част на България, откъдето преди толкова много години наши сънародници са се заселили в Хондурас.

След дълго пътуване до Хюстън, САЩ и два дни престой при нашите приятели, заминахме с друг полет към столицата на Хондурас – **Тегусигалпа**. Когато кацахме на летището, видяхме красиви хълмове, които ни напомняха на Витоша в София. След като кацнахме чакахме да минем границата. Дойде нашият ред. Когато служителите видяха паспорти от България, станахме много интересни. Започнаха да питат с го-

лям интерес откъде имаме приятели в Хондурас. След като накрая се събраха 7-8 служители, започнаха пак да ни разпитват: Защо само за няколко дни идвате? Останете повече, останете завинаги. Най-накрая ни пуснаха. Тръгнахме за проверка на багажа. В този момент към нас се засили един нисък господин и каза: Булгар! Отговорихме: „Да, ние сме“. Направи знак да го последваме и ни изведе без да имаме проверка. Оказа се, че е видял пастор Даниел. Разбрал, че чака български пастори. „О, аз ще ги намеря и ще ги доведа!“

И така започна нашето пътешествие. Нашите домакини ни показаха туристическия град. Като влязохме в първия магазин се оказа, че собственичката имаше приятелки вътре, които имаха нужда от молитва. Започнахме свободно в магазина да се молим за всяка една жена. Божието присъствие и действие беше там. Докато пътувахме към града на п-р Даниел, по пътя видяхме банери, сложени на малки разстояния с надпис „Познаваш ли Иисус Христос?“. Стихове от Библията. Толкова много не сме виждали дори в САЩ!

На следващия ден посетихме **център „Childrens cup“** – място, където хранят бедни деца. Към мо-

Статуята
на Иисус Христос

мента има **120** такива центрове в цялата страна, където всеки ден се хранят между 9 000-10 000 деца. В страната има голяма бедност. Тя е в списъка на най-бедните страни в света. Има квартали, където децата нямат и хапка, която да сложат в устата си, което е предпоставка за развиваща се престъпност. Поради бедност често деца на 12 годишна възраст или насилени от банди момчета стават наркодилъри, момичета - проститутки. В такава голяма нужда Бог издига служението на пастор Даниел, което всеки ден работи с децата. Местата, които изграждат имат кътове за игра, място за учене с компютри и канцеларски

Тегусигалпа

В района около Ла Сейба тече река България (или Рио Булгариа), открита от местния българин Борис Петров

материали. Център, в който децата могат да играят, учат, обучават във вяра и имат топъл обяд. Работят и със самотни майки, част от тях бивши проститутки. Екипите обгрижват тези жени, насърчават ги да създават свои малки бизнеси (правене на домашен сладолед, тортили, шиене на детско бельо).

И така заедно с група от Хюстън заедно послужихме на децата, които са много усмихнати и сърдечни. Имаше състезание за танци с награди с цел да ги насърчават да развиват своите таланти.

Интересно е, че икономическото състояние не определя хората да имат да радост и щастие. Такива усмихнати и приветливи хора имаше навсякъде. Бог посещава Хондурас. Хората приемат Евангелието и Тегусигалпа от столица на убийства се превръща в столица на духовно съживление!

След като приключихме общението с децата, групата ни се качи на местност **Ел Пичако**. Отвисоко се вижда целия град. Има статуя на Иисус Христос с разперени ръце. Там групата ни се моли за Хондурас.

П-р Борислава
Владимирова

Вечерта се отправихме към Църквата. Вярващите толкова много години са се молили, постили за нас, и макар бедни, са дарявали за България! Нямаше човек, който да не дойде и да не ни прегърне. Много любов, която никъде другаде не сме изпитвали. Бог използва пастор Владо да послужи с поучение и насърчение. Заедно с гостите от САЩ се молихме заедно да изпълним плана, който Бог ни дава. На следващия ден тръгнахме обратно към Хюстън, САЩ, където да продължим нашето мисионерско служение.

Благославяме Хондурас, пастор Даниел и съпругата му Лорена, и всички Божии слуги.

Борислава Владимирова

Когато Божият план промени моя план

Нека да отворим Книгата на Йона в Стария Завет. Той беше пророк на Бога, на когото Господ каза да иде в Ниневия да благовести на хората, за да се покаят и да не разори града. Той, обаче, не искаше. Тръгна да бяга от Бога, попадна в буря. Хвърлиха го от кораба. Глътна го голяма риба и се озова в Ниневия. Проповядва им. Те приеха Бога и всички заживяха щастливо. Нали така? Тази история, обаче, е много по-дълбока от това кратко описание!

В Книгата на Йона кой беше главният герой? Йона е добро предположение, но не беше той. Може би рибата е главният герой? Обаче не е и тя. Тогава кой е главният герой?

Господ е главният герой в тази Книга!

„Господното слово дойде към Йона, Амитаевия син: „В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог.“ (Ев. Йоана 1:1)

Господ е Слово и Той говори и до ден днешен, амин! И Господното слово дойде към Йона и вярвам, че ако имаш уши да чуеш, днес то идва и към теб. Той ще ти говори и ще оправя стъпките ти, но не винаги като ти говори ще ти харесва каквото чуваш.

„Господното слово дойде към Йона, Амитаевия син: Стани, иди в големия град Ниневия, та викни против него, защото нечестивостта му стигна до Мене.“ (Йона 1:1-2)

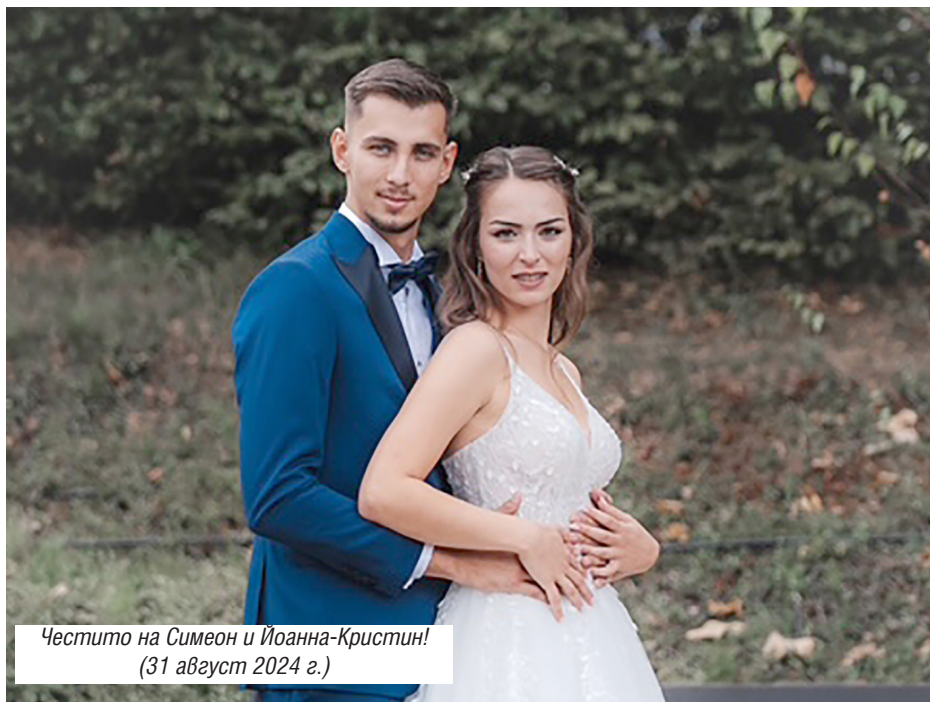
И какво казва Господ на Йона? Ти си пророкът, иди и говори на тези хора, за да може да се отвърнат от злото, в което се намират. И щеше всичко да е супер, ако той Го беше послушал и беше отишъл в Ниневия. Вместо това Йона направи нещо, което много от нас бихме направили. „Но Йона стана да побегне в Тарсис от Господното присъствие; и, като слезе в Йопия, намери кораб, който отиваше в Тарсис, плати за превоза си и се качи на него, за да отплава в Тарсис и да избяга от Господното присъствие.“ (Йона 1:3)

И ако разгледаме географията, ще видим, че той не просто избяга, а се запъти към изключително далечно място от поръчението му. Тръгна да бяга възможно най-далеч. Ще ви го кажа в километри, Йопия е на над 4000 км от там където се намираше той и още близо 1000 км от Ниневия. И Словото ни казва, че Господ каза на Йона да иде в Ниневия, но той намери кораб, който отиваше в Тарсис.

И сега слушайте внимателно: „Ако искаш да избягаш от Господа, дявола винаги ще ти предложи превоз.“

1. Защо Йона бягаше от Бог?

Ниневия беше столицата на Асирия и асирийците мразеха израелтяните и обраното. И Йона мразеше тези хора поради доста разбираеми причини. Те бяха отвратителни, завладявайки градовете, изнасилваха жените, убиваха деца и на оцелелите им съдираха кожата живи и ги заравяха в пясъка, докато умират по мъчителен начин. С други думи имаше сериозни

Честито на Симеон и Йоанна-Кристина!
(31 август 2024 г.)

причини Йона да не ги харесва. И той не искаше да отиде при тях, не защото го беше страх от тях, а защото познаваше Божия характер. Знаеше, че Господ ще им покаже милост и благоволение. Точно това Йона не искаше. Защо да прости на неговите врагове? Когато почна Йона да бяга от Бога, какво направи? Той почна да оправдава своя грех най-вероятно. Какво значи да оправдаеш греха си?

Може би си помисли: „Толкова зли хора не заслужават благодат, а наказание.“ Да оправдаеш греха си значи: **Когато мозъкът ти си търси извинения за нещо, което Духът ти знае, че е нередно!**

И може би някой в момента се намира в подобна ситуация. Господ ти е говорил да направиш нещо, да надеш нещо на някого, да свидетелстваш на някого, да простиш. И ти си казваш: „Не съм готов все още. Ще го направя просто по-нататък.“ Опитваме се да отсрочваме, това което Бог ни е наредил да направим. Искам да наблегна на това: **Забавеното покорство е вид непокорство.**

Много пъти, мислейки си за духовна зрялост, хората го асоциират с много добри библейски познания. И познаването на Библията е изключително, много важно, но не е просто познанието, а какво правиш с него.

И можем да кажем, че това което определя духовната зрялост е **краткото време между Божиите наредби и нашето покорство**. Когато Господ каже нещо, да не започваш да спориш или да поставяш под въпрос, а да се покоряваш на наредбите.

2. Животът на Йона се влоши

Как смятаме? Животът на Йона подобри ли се или влоши в следствие на неговото непо-

корство?

В момента, в който започна да бяга от Господа, животът на Йона тръгна надолу. И четейки за живота на Йона виждаме две основни посоки: нагоре, издигни се и надолу, слез. Ще ви дам три стиха, които показват как животът на Йона тръгна да се спуска надолу. „Йона слезе в Йопия.“ „Йона бе слязъл и легнал в дъното на кораба.“ „Защото Ти ме хвърли в дълбочините, в сърцето на морето.“ (Йона 1:3. 2:3)

В цялата Книга ще проследим как Господ го призовава да се издигне, но се бунтува и все повече пропада. Така става, когато тръгнеш да бягаш от Господа, почваш да слизаш надолу в дълбочините. „Но Господ вдигна силен вятър в морето и стана голяма буря в морето, тъй че корабът заплашваше да се разбие. Тогава моряците, уплашени, извикаха всеки към своя бог и хвърлиха в морето стоките, които бяха на кораба, за да олекне от тях; а Йона бе слязъл и легнал в дъното на кораба, и спеше дълбоко.“ (Йона 1:-5)

Вижте колко е забавно! Доста често виждаме как хора, които не вярват, в момент на уплаха, на страх, почват да се молят. И това направиха моряците.

Боже, не знаем къде Си, но се нуждаем от помощта Ти! Искам да отбележим нещо. Тези моряци в случая бяха невинни. Не бяха направили нещо нередно, но ето, че бяха сред бурята, заради Йона, който се бунтуваше срещу Господа и беше виновен за тази буря. Помислете си, моряците страдаха, заради човек, който се бунтуваше и беше на кораба им. И някой може в момента да страда, защото има приятел като Йона в своята лодка. И някой от нас може да следва човек или хора, които ни

водят в обратната посока, далеч от Господ. И виждаме тези моряци, които страдат от бурята, за която нямат вина. Корабът им е на път да се строши, а къде е Йона в този момент? Той спи. Неговият живот се спуска надолу, а той спи и дори не забелязва какво се случва.

Удобно ли ти е да си непокорен на Бог?

И е много страшно място, в което може да се намериш, когато ти стане удобно да си непокорен на Господа. И може би има хора днес тук, които се намират в тази ситуация и почва да ни става по-комфортно с нашите компромиси. Бягаш от Бога и го игнорираш, а дори не те интересува.

И ако си човек, който познава Господа, но бягаш от Него и не му се покоряваш, то имам добра новина за теб. Бог няма да ти позволи да си седиш комфортно в греха си. Няма да те остави да седиш спокойно в компромисите си. Той ще изпрати или ще допусне някакъв вид последици, за да привлече вниманието ти, когато бягаш от Него.

И в този случай Бог беше Този, който изпрати бурята. Защо? Бог лош ли е? Защо Го прави? Всъщност това беше милост и благодат. Бог изпрати тази буря да върне Йона при себе си. Понякога Господ може да изпрати буря в живота ти. Друг път дяволът може да изпрати буря. В друг случай сами си навличаме бурите, защото грехът винаги идва с последици. „Дяволът ми отне работата!“ Не, уволниха те, защото винаги закъсняваш.

„Заради дявола съм задлъжнял!“ Не, ти просто не си разумен с харчовете си и взимаш бързи кредити за неща, от които нямаш нужда.

В конкретната ситуация, поради голямата си любов, Господ изпрати буря при Йона, тъй като неговият живот вървеше надолу, а той дори не забелязваше това, защото му беше

комфортно в компромисите му. „Тогава го питаха: Кажете ни коя е причината за това зло над нас. Каква ти е работата? И откъде идеш? От коя си земя? И от кой народ си? А той им отговори: Аз съм евреин и се боя от Господа, небесния Бог, Който направи морето и сушата.“ (Йона 1:8-9)

Какво каза Йона? Аз съм евреин и се боя от Господа. Бои се, но не се покорява на Бог. Това е голям проблем и в Църквата днес. Казваме: Да, да, Господ е върха! Но често сме далеч от Него. И Господното слово дойде към Йона, но той не се покори.

Заедно сме по-добри.

В Библията пише: Където са двама и трима и Господ е посред тях! Заедно сме по-добри, важно е да имаме духовно семейство. Може в момента да минаваш през период, в който не почитаеш Господа с всичко в живота си, не се държиш, както трябва със съпругата си, не се покоряваш на родителите си, гледаш неща или слушаш неща, които знаеш, че не трябва. Каквото и да е, нека се молим заедно и нека се замислим в коя област на живота си сме си позволили да оправдаем греха си, да оправдаем компромисите, които допускаме. И нека не просто твърдим, че се боим от Бога и да Го хвалим, а да почнем и да Му се покоряваме!

„Тогава му казаха: Какво да ти сторим, за да утихне за нас морето? (Защото морето ставаше все по-бурно). И вижте нещо тъжно: И каза им: Вземете ме и ме хвърлете в морето и морето ще утихне за вас; защото зная, че поради мене ви постигна тази голяма буря.“ (Йона 1:11-12) Божият пророк, избраният, е толкова далеч от Бога и е толкова депресиран, че за него няма значение дали е жив или не. И някой тук може да се усеща по този начин днес. Може животът ти да не върви добре, да

си попаднал в буря, която дори може сам да си си докарал. И ние се озоваваме в такава позиция, когато игнорираме Господа и попадаме на място, където никога не ни се е щяло да бъдем. Депресиран, безнадежден и почваме да си задаваме въпроси и да обвиняваме Господа и всеки около нас. И Йона, седейки си удобно в своите компромиси, загубва всякаква надежда и казва: Хвърлете ме! И интересното е, че моряците на модерен език не бяха „християни“, но се опитваха да направят правилното нещо, а Йона, който беше „християнин“ не се покоряваше на Бога. „И тъй, взеха Йона и го хвърлиха в морето; и яростта на морето престана. Тогава хората се уплашиха, твърде много от Господа; и принесоха жертва на Господа, и Му направиха оброци.“ (Йона 1:15-16)

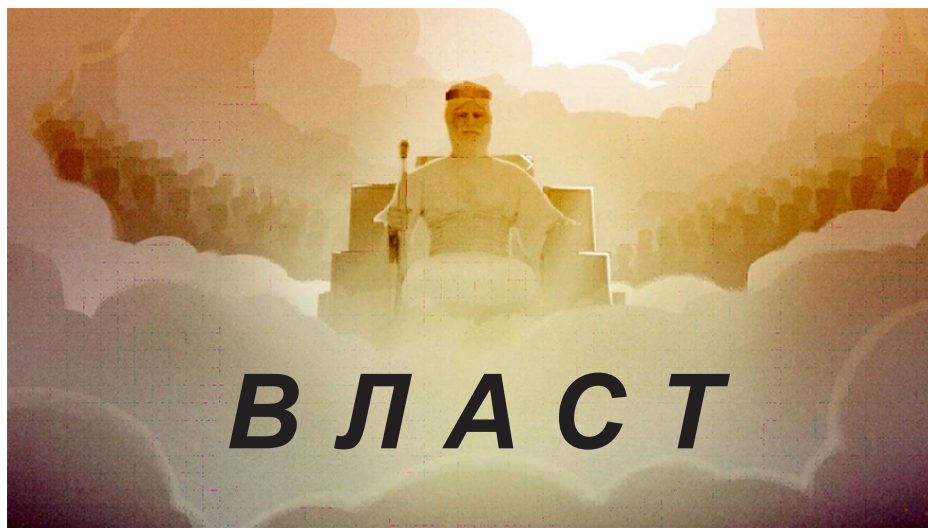
Те се уплашиха, не в негативен смисъл като колко е страшен, а като: „О, уау, колко е могъщ Този, който може да укроти бурята! Такъв могъщ Бог си заслужава да Го познаваш и да Му служиш, и прославяш!“ И те направиха оброци, обещания пред Бога.

И нека ти кажа за добрината на Този Господ. Той е покров и нашата сила. Той е винаги присъстващата помощ в момент на бедствие. Неговото име е яка кула и праведният бяга към Него и е в безопасност. Нашият Господ привиди падналите и дава сила на немощния. Той е състрадателен Бог, който изцелява болните и заздравява раните. Той е щедър Бог, който винаги среща нуждите ти, според богатството на Своята слава в Христа Исуса. Той е добър Бог, който има враг - сатана лъжецът, крадецът, убиецът. Но нашият Бог изпрати Сина си, чието име е Исус, Който дойде, за да имаш живот и то в изобилие. Когато потърсиш Бог и извикаш към Него, ще Го намериш!

Симеон Владимир

П-р Владимир и Борислава (с внучката си Емма) задомиха сина си Симеон!

*“Но ще приемете **сила**, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мен както в Ерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.”*

(Деяния 1:8)

*“Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на **сила, любов и себевладение**.”* (2 Тимотей 1:7)

Ние се нуждаем от свръхестествен сила, за да можем да бъдем Христови последователи, т.е. за нашия личен живот. **Няма как да бъдем свободни от различни зависимости или страхове без силата на Духа. Няма как да обичаме ближния както себе си, без силата на Духа. Няма как да следваме Христовия пример без силата на Духа.**

Но също силата на Святия Дух ни е дадена да носим Небесното Царство на земята. Преди да получи силата на Святия Дух, апостол Петър нямаше смелостта даже да признае, че познава Иисус, но веднага след като беше кръстен, се изправи пред хиляди хора и смело провъзгласи Евангелието. В Деяния на апостолите, 2 глава четем, че в същия ден се кръстиха около 3 хиляди души.

Без силата на Святия Дух ние сме роби на плътта (Римляни 8), но когато Той заживее в нас, ние ставаме Божиите наместници на земята. За да можем да променяме обстоятелствата около нас, освен сила ни трябва и власт.

РАЗЛИКА МЕЖДУ СИЛА И ВЛАСТ

dunamis: (чудотворна) сила, мощ Оригинална дума (гр.): δύναμις
exousia: сила за действие, авторитети, власт Оригинална дума: ἐξουσία

Ако шофирате кола и на пътя ви се изправи един човек рошав, с разкъсани дрехи, с луд поглед и размахва пистолет в ръце, бихте ли спрели? Най-вероятно ще натиснете газта и ще искате възможно най-бързо да се отдалечите. Ако обаче докато шофирате, застане срещу вас полицаи, който също има пистолет, и размахва палката, веднага ще спрете колата. Защо? Защото той има делегирана власт от Закона. Пистолетът е символ на сила. Ако е в грешните ръце обаче, тя представлява опасност.

Значката и униформата на полицаите са символ на властта. Необходими са и двете неща.

КАК ДА ПРИДОБИЕМ ВЛАСТ?

Власт над какво? Ясно е, че не става въпрос за политическа власт или стремеж да командваме други хора. Става въпрос за власт над греха, над страха, над плътските страсти, над духовни и земни началства и сили, които се стремят да ни погубят. *“Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестите в небесните места.”*

(Ефесяни 6:12)

Вече казахме, че силата е подарък за всеки християнин, когато

приеме Святия Дух.

Как да придобием власт?

Когато погледнем в Църквата, ясно се вижда, че има някои хора, които имат повече духовна власт от други. Те полагат ръце и болните се изцеляват, чрез името на Иисус изгонват демони, думите им са изпълнени с авторитет, когато се молят, чудеса се случват. Дали това е защото Святия Дух, който е в тях е по-различен от Святия Дух, който е в останалите? Разбира се, че не.

За да получим власт са нужни две неща: **одобрен характер & покорство**. Има три групи християни:

1. Духовни “жертви” - спасени са, получават благословения от Бог, но не могат да променят нищо в своя живот, какво остава за това, което е около тях; Не са верни да спазват Божиите принципи и са вързани от греха и света.

2. Християни, които си четат Библията, служат, стремят се към одобрен характер, верни са в Божиите принципи; Те имат власт да управляват добре живота си също и атмосферата в дома си и около себе си.

• Характеристиките на духовните лидери в църквата – епископ и дякон са дадени в I Посл. Тимотей, 3 глава: „Обаче епископът трябва да бъде непорочен, мъж на една жена, самообладан, разбран, порядъчен, гостоприемнен, способен да поучава... Който управлява добре своя собствен дом и държи децата си в послушание с пълна сериозност... Така и дяконите трябва да бъдат сериозни, не двулични, да не са пристрастени към много вино, да не бъдат лакоми за гнусна печалба... Да управляват добре децата си и домовете си.“

Христос говореше като някой, който има власт: “И те се чудеа на учението Му; защото ги поучаваше като един, който има власт, а не като книжниците.” (Ев. Марка 1:22)

3. Хора, които освен, че имат одобрен характер, са покорни на Бог. Когато човек достигне до края на собствените си възможности и направи акт на пълно покорство, тогава става човек, с когото Бог може да работи. Всеки получава тези възможности - всяко поколение, всеки индивид.

Какво е да си покорен?

• Трудно е, защото това означава да нямаш всичките отговори, защото често трябва да направиш действие на вяра, което малко хора биха разбрали.

• Ако Ной не беше се покорил да построи ковчега, нямаше да има човечество днес. Никой в неговото време не го разбираше. (Битие 6-9)

• Авраам и жертвата на Исак-единствения начин Бог да може да работи с Авраам; неговата вяра му се вмени за правда (още преди Бог да беше изпълнил обещанието си), но после трябваше да бъде изпитана вярата му на действие. (Битие 22)

• Израел - изпълняваше мисията си като богоизбран народ, само когато бяха покорни.

• Исус направи най-големия акт на пълно покорство като дойде на земята, живя непорочен живот, умря и възкръсна.

Заради това Той получи власт над смъртта, над всичко на земята и всичко в Небето. Той е издигнат Цар и ще дойде ден, в който всеки ще се преклони пред Него.

• Ние бяхме създадени до Божия образ, но отказахме да живеем като Негов образ, затова Исус дойде и взе човешки образ, за да възстанови нашата същност.

• Учениците - оставиха всичко, живяха в гонение и почти всички (освен Йоан) умряха с мъченическа смърт. Това бяха хората, чрез които целият свят беше променен.

СЛАВНАТА ЦЪРКВА НА ИИСУС ХРИСТОС

Исус ни даде власт не само на тази земя, но и в Небесни места. Единственият начин да променяме нещата в небесни места е в единството на тялото Христово

“Бог обаче, Който е богат с милост поради голямата любов, с която ни възлюби, даже когато бяхме мъртви поради престъпленията

Мишел Цветкова със съпруга си Дани са кумове на сватбата на Симеон и Йоанна-Кристина Владимирови

Бог не е ядосан на народа Си. Той просто е съсредоточен върху това да доведе Своята Църква до съдбата да седи с Христос в небесните места. За да се справяме в тази сфера, не може да има голям грях в църквата. Не можем да упражняваме Божията власт срещу демоничните началства и силите на тъмнината, ако има тъмнина в Църквата! Скъпи християни, преди да донесем Божията присъда срещу управляващите началства в небесните места, ние първо трябва да донесем Неговата присъда срещу греха, който е в Църквата.”

(п-р Робърт Бакстер)

Божията воля от Сътворението е човек да има власт на земята. „И Бог каза: Да създадем човек по Нашия образ, по Наше подобие и нека владее над морски риби, над небесните птици, над добитъка, над цялата земя и над всяко животно, което пълзи по земята.“

(Битие 1:26)

Исус направи възможно всеки един от нас да бъде възстановен като образа на Бог на земята. Святият Дух ни дава силата, с която да владеем, не само на земята, но и в Небесните места.

От нас зависи да живеем като едно тяло, защото никой не може да има власт, изолиран от Църквата. Да се стремим към одобрен характер и да живеем живот на пълно покорство.

Мишел Цветкова

**МОЛИТВЕНА
ТЕЛЕФОННА
ЛИНИЯ**

Можете да се обадите
за молитва и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко
проблема си и ще получите
подкрепа от ходатайствения
молитвен екип!

си, съживи ни заедно с Христа (по благодат сте спасени), и като ни съвъзкреси, сложи ни да седим в небесни места, в Христа Исуса; за да показва през идните векове несравнимото богатство на Своята благодат чрез добрината Си към нас в Христа Исуса.” (Ефесяни 2:4-7)

“Само когато възникне общност свързана от завета, изграждаща екип от многообразни служения според Ефесяни 4, които произвеждат апостолско поклонение и молитва, тогава истинското Божествено управление може да бъде освободено на земята. Когато това стане, то не само ще произведе необикновени знамения и чудеса, но ще се справи с греха в дома Господен.

**МОЛИТВА ЗА
СПАСЕНИЕ НА ДУШАТА**

Господи Исусе,
покайвам се за
всичките си грехове.
Моля Те, прости ми!

Приемам Те за мой личен
Господ и Спасител.

Благославяй ме, защитавай ме,
направлявай ме в живота
чрез Святия Дух!
Благодаря Ти!
Амин!

Приготвянето на хляб е едно от най-старите занимания, а самият хляб - един от най-старите продукти в човешката история. Първите сведения са от късната неолитна епоха. Първите хлебни изделия са най-вероятно под формата на изпечена зърнена каша, приготвена от едросмляно зърно и вода. Вероятно те са приличали на съвременната мексиканска тортиля (на испански: tortilla), индианските царевични питки, шотландските овесени питки или индийската инджера.

Хлебопроизводството става обществен занаят едва в разцвета на Римската империя. Тогава се появяват и първите обществени пекарни, които изхранват населението.

В Средновековна Европа хлябът предимно

БИБЛИЯТА И ХРАНИТЕ В НЕЯ

е ръжен и става основна храна, дори се използва като чиния. Едва в 15 век започват да се изработват дървени чинии и хлебните чинии остават в миналото.

Нарязаният хляб се появява през 1928 година, когато Ото Фредерик Роведер изработва машина, която не само реже хляба, но и веднага го опакова, за да не се разваля или изсъхва. Друга революционна придобивка е механизиранието на ферментацията през 1961 година, което допринася за много по-краткото време за приготвяне на закваската.

В продължение на векове белият хляб се свързва предимно с богатата, привилегирована класа, докато черният хляб се свързва с бедните. През 20 век обаче са открити високите хранителни качества на черния (особено на ръжения) хляб и той става предпочитан в много среди, защото е по-здравословен.

Много народи използват хляба като символ в различни обреди и ритуали. Християните го наричат "плътта Христова". В България той е символ на гостоприемство и по традиция официални гости се посрещат с хляб и сол, или с хляб и мед.

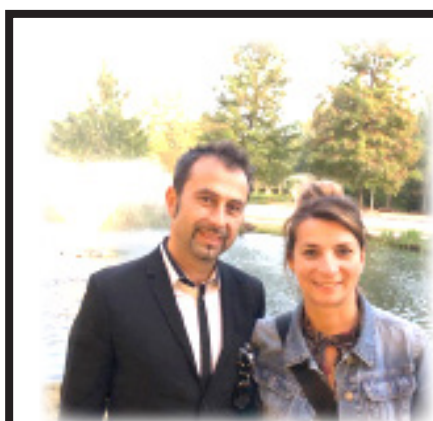
България е една от страните в света с най-голяма консумация на хляб. За здравия човек най-подходящ е пълнозърнестият хляб. Той осигурява необходимите баластни вещества, витамини и минерални соли.

При консумацията на хляб освен избора на вида на основните брашна в него, трябва да се има предвид и това, че пресният хляб по-трудно се усвоява от организма на човек и затова са необходими минимум 12 часа отлежаване след изпичането. Леко втвърденият хляб е много полезен от току-що изпеченият хляб.

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2025 година

**Божия църква
„Дом на радост“**

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8, ул. Гоце Делчев 112
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева

Банкова сметка в BGN:
Банка ДСК
IBAN: BG63STSA93000020198139
BIC: STSABGSF

Предпечатна подготовка
TEMTO ЕООД, www.temto.eu

Вестник Божието Слово
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 5,40 за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>